

Έκθεση φωτογραφίας «Μετά Ποίησης»

Έκθεση φωτογραφίας «Μετά Ποίησης» ή ...Μεταποίησης είναι εν εξελίξει στον πανέμορφο χώρο της Αχάια Κλάους (Achaia Clauss) στην Πάτρα. Ο Κωσταντίνος Γ. Τσαχρέλιας μάς προσκαλεί «να ταξιδέψουμε μαζί με βάρκα την φωτογραφία και πανί την ποίηση στο πέλαγος του μετα...», όπως αναγράφεται στην αφίσα της έκθεσης. Η φωτογραφία ανήκει στον ίδιο, ενώ η ποίηση στη Χριστίνα Τσαρούχα.

Οι φωτογραφίες τυπωμένες σε καμβά, σε μεγάλο μέγεθος, παρουσιάζουν, με τη μεταποίηση της αρχικής εικόνας από το φωτογράφο, το φυσικό και αστικό περιβάλλον ως ποιητικό αντικείμενο. Έχουν μια εικαστική ματιά, που δεν διαθέτει ο κοινός οφθαλμός, με το νόημα ότι κοιτάζοντας το ίδιο αντικείμενο (π.χ. ένα δέντρο, μια ζωντανή σκηνή σε ένα εστιατόριο, το χώρο σε ένα τούνελ κ.λπ.) ένας απλός θεατής και ο καλλιτέχνης φωτογράφος, καθένας εστιάζει σε διαφορετικά στοιχεία, ο πρώτος ίσως δεν βλέπει κάτι σημαντικό και ενδιαφέρον, ο δεύτερος με τη φωτογραφία του θα δώσει σημασία σε αδιάφορα για άλλους σημεία, θα επισημάνει σημαντικά στοιχεία, θα προσδώσει ιδιαίτερη σημασία στα ασημάντα, μέχρι ακόμα να δημιουργήσει εικαστικό ποίημα από το λίγο, το ελάχιστο και ασημάντο για άλλους.

Για παράδειγμα στην παρακάτω φωτογραφία «Εκείνη κι εκείνη» επιδιώκει να αναζητήσει η ματιά του θεατή το διπλό εικονιζόμενο αντικείμενο. Ποιες είναι οι δύο αναφερόμενες; Έχω την εντύπωση πως με πρώτη ματιά δεν είναι εύκολο καθένας να κατανοήσει τι σημαίνει ο τίτλος! Αν παρατηρήσει καλύτερα όμως κανείς, θα καταλάβει ότι βλέπει τα απογυμνωμένα, ξερά κλαδιά μιας κληματαριάς, καθόλου άσχημο, αντιθέτως πανέμορφο, μέσω της φωτογράφισης, θέαμα, και ταυτόχρονα, με το παιχνίδισμα του άπλετου ηλιακού φωτός, το φαινόμενο της σκιάς της. Έχει ση-

«Εκείνη κι εκείνη»

μασία και ο τίτλος που επιλέγει ο φωτογράφος Κ. Τσαχρέλιας για κάθε φωτογραφία της έκθεσης, ο οποίος επισημαίνει ή συμπληρώνει ποιητικά το θέμα της.

Πώς γίνεται να ...περπατούν τα δέντρα; Κι όμως, αν δεις τη φωτογραφία, που εστιάζει στις τεράστιες ρίζες γιγαντιαίων δέντρων, που προεξέχουν πολύ πάνω από το έδαφος!

«...περπατώντας στα νύχια!»

Σε αστικό τοπίο στέγες και καμινάδες, παράθυρα με το καδράρισμα του φωτογράφου δημιουργούν ...πίνακα ζωγραφικής!

Και η ποίηση; Τι ρόλο παίζει το ποιητικό κείμενο και πώς δένεται και συνυπάρχει με τις φωτογραφίες; Ο φωτογράφος εμπνέεται, άραγε, από κάποιους στίχους της Χριστίνας Τσαρούχα ή εκ των υστέρων διαπίστωσε ότι κατά κάποιον τρόπο «φωτογραφίζουν» με λόγο ποιητικό τις δικές του φωτογραφικές λήψεις;...

Ας δούμε ένα παράδειγμα: Τη φωτογραφία με τίτλο «...άνοδος!», με τα χαρούμενα, σαν ανοιξιότικα, νησιώτικα χρώματα (Σαντορίνη, Οία) συνοδεύουν στίχοι όπως:

Μες στις ευωδιές της ανάσας
 μυρίζεις το όμορφο πρωινό,
 σκεπασμένο με το πέπλο της αγάπης
 εκείνης που σε τύλιξε η Άνοιξη.
 Ντύνεις τον ουρανό με κόμπους

βροχής
 και τα βράδια με τις πυγολαμπίδες.

Στερεώνεις τις σκέψεις σου στα σκαλοπάτια του αέρα
 να δροσίζει τις χαρακιές από τις πίκρες του νου...

(Ψίθυροι ψυχής, Χριστίνα Τσαρούχα)

Η τέχνη μάς είναι χρήσιμη, να ...ντύνει τον ουρανό της ζωής μας με χρώματα, με φως, με νερό, «να δροσίζει τις χαρακιές από τις πίκρες του νου...», για να αντέχουμε να ζούμε. Χωρίς τέχνη, όπως χωρίς αγάπη, μπορεί η ζωή με τα τόσα προβλήματά της να μην αντέχεται!...

«...άνοδος!»

Και η φωτογραφία «στο κόκκινο...» σχολιάζεται με το ποίημα:

Με ένα ποτήρι στο χέρι κοιτούσε το κενό
 και ο δίσκος έπαιζε τραγούδι της ζωής,

πότε θλιμμένος, πότε νευρικός.
 Έτρωγε τα νύχια του πίσω απ' της γρίλιας το φως.

Ήταν εκεί όταν ήρθαν τα όνειρα του μέλλοντος
 καμία κουβέντα, πάντα σιωπή.

Το ίδιο και ο άλλος.
 Απ' το παράθυρο άκουσε τον κρότο του πεζοδρομίου
 έσβησε το σαγόνι του με μια σταγόνα κρασί.

Καινούργιο χιόνι έπεσε πάνω στο παλιό
 μια καινούρια χρονιά με αινίγματα

και γρίφους στον αέρα.
 Πιάνει την πένα και πληγώνει το χαρτί,
 στο μέτωπο της νύχτας αντικρίζει τη σιωπή.

Τι να συλλογιέται άραγε;
 (Στην άκρη της νύχτας, Χριστίνα

Τσαρούχα)

«στο κόκκινο...»

Σε μια άλλη φωτογραφία ο πελάτης του εστιατορίου πίνει «...μισό μέτρο μπίρα», μα κυριολεκτικά! Άξιζε η αποτύπωση της στιγμής!

«...μισό μέτρο μπίρα»

Η έκθεση εγκαινιάστηκε στις 15 Ιουνίου και θα παραμείνει ανοιχτή μέχρι τις 31 Ιουλίου, προλαβαίνετε να την επισκεφθείτε, Δευτέρα μέχρι Παρασκευή ώρες 12:00-15:00, Σάββατο ώρες 10:00-14:00, (Κυριακή κλειστά), στην αίθουσα «Καραμεσίνη», αριστερά μπαίνοντας από την κεντρική πύλη στον πανέμορφο χώρο της Achaia Clauss.

Δημιουργώντας ένα λογοπαίγνιο με το όνομα του Γουσταύου Κλάους, ιδρυτή της Achaia Clauss, ο Κ. Γ. Τσαχρέλιας μάς χαρίζει μια φωτογραφία του χώρου με τον ευρηματικό τίτλο «Gusta rw»!...

«Gusta rw»

Το σούρουπο είναι ειδυλλιακό στην Achaia Clauss!... (15 Ιουν. 2024, δική μου φωτογραφία)